

РЕШЕНИЕ

№ 3108

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3821** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Миркат“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1,ап.1, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по члр.171, ал.2а, б.“а“ от ЗДВП № 22-1228-000789/ 29.11.2022г., издадена от Х. Д. Н. - полицейски инспектор към ОД на МВР – Стара Загора, сектор“ПП“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Х. Д. Н. - полицейски инспектор към ОД на МВР – Стара Загора, сектор“ПП“ – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.11.2022 г. около 14.00 часа в [населено място], И. Т. Н. управлявала лек автомобил марка „С. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на фирма „Микарт“ ЕООД по [улица]до офис на фирма „Еконт“ с посока на движение от запад на изток.

При извършена проверка от полицейски служители лицето не представило СУМПС. При извършена справка по телефона с дежурен в 02 РУ-Стара Загора било установено, че лицето не притежава СУМПС. Съставен бил АУАН серия бл. № 226680/25.11.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка по члр.171, ал.2а, б.“а“ от ЗДВП № 22-1228-000789/29.11.2022г., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

От жалбоподателя в хода на съдебното производство са представени допълнителни доказателства /лист 11-27 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДВП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 61 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДВП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 349з-4467/23.12.2021 г. на директора на ОДМВР-Стара Загора /лист 60 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДВП полицейските инспектори в сектор ПП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДВП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно

превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неспособен водач.

В АУАН е посочено, че И. Н. е управлявала МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, като при извършената полицейска проверка не е представила СУМПС. Фактът, че водачът не е носел със себе си свидетелството за управление на МПС, не води до безспорен извод, че лицето не притежава валидно СУМПС. В административната преписка се съдържат копие на международно свидетелство за управление на МПС, издадено от Южна Африка /лист 41-45 от делото/ с превод на български език, със срок на валидност до 21.12.2022 г., т.е. същото е било валидно към момента на извършването на полицейската проверка. Съдът приема, че неправилно е прието, че Н. е неспособен водач. Обстоятелството, че е изискана справка относно притежаваното от лицето СУМПС от компетентните органи в Южна Африка, като такава не е предоставена, не е основание да се приеме, че Н. не притежава валидно СУМПС за категорията на управляваното от нея в момента на извършването на полицейската проверка МПС.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да докаже, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, т. е. че водачът е управлявал лекия автомобил, спрян за проверка, без да е способен. От ответника в производството не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че провереното лице е управлявало МПС, без да е способен.

С оглед изложеното процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 480 лв. платено адвокатско възнаграждение и 50 лв. платена държавна такса или в общ размер на 530 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба „Миркат“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1,ап.1, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по члр.171, ал.2а, б.“а“ от ЗДвП № 22-1228-000789/29.11.2022г., издадена от Х. Д. Н. - полицейски инспектор към ОД на МВР – Стара Загора, сектор“ПП“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Стара Загора да заплати на „Миркат“ ООД,

ЕИК[ЕИК], със адрес: [населено място], [улица] сумата от 530 лв. /петстотин и тридесет/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: